

Recente fiscale voorstellen onaanvaardbaar.

**Meer fiscale autonomie voor
de deelstaten onafwendbaar.**

De Warande-groep stelt vast dat er momenteel een wanverhouding bestaat tussen de economische en de financiële bevoegdheden van de regeringen van de deelstaten. De deelstaatsregering financiert het grootste gedeelte van haar uitgaven met gelden die ze niet zelf heeft geïnd.

Vorig jaar stelde de Denkgroep reeds dat de koppeling van inning van belastingen met uitgaven op vrij eenvoudige wijze kan worden gerealiseerd. Er kan een systeem worden geconcipieerd waarbij de federale regering voor haar behoeften een vooraf bepaalde aanslagvoet heft die duidelijk lager is dan de huidige, met daarnaast een deelstaat-belasting waarvan het tarief bepaald wordt door de deelstaten en in functie staat van hun behoeften en begrotingspolitiek. Beide belastingen worden dan gedetailleerd op het aanslagformulier vermeld, zoals dit nu reeds het geval is op het vlak van de personenbelastingen voor de gemeentebelastingen. Dit heeft het voordeel dat de toestand voor de belastingbetaler doorzichtiger wordt, wat dus ook meer democratie betekent en zal deze doorzichtigheid de politici aanzetten tot een gezonde budgettaire politiek.

Deze problematiek is thans brandend actueel omdat er enerzijds door de federale beleidsmensen voorstellen worden geformuleerd om de belastingen op de ondernemingen te verhogen en er anderzijds vanuit de deelstaat Vlaanderen meer fiscale autonomie wordt gevraagd.

De Denkgroep in de Warande stelt vast dat de (para) fiscale druk in België tot de hoogste in Europa bedraagt. Gemiddeld bedraagt die druk in de Europese Unie 41,5 %. In België is dit 46 %. Anders gesteld : wil België een "normaal" niveau bereiken, moeten de belastingen of sociale lasten globaal met 360 miljard dalen.

Maar de regering stevent af op een beleid dat deze toestand nog zal verergeren. De Denkgroep in de Warande laakt het feit dat onze federale politici al te lichtvaardig allerlei maatregelen voorstellen die na hun toepassing onvermijdelijk zullen leiden tot nog hogere belastingen. Deze politiek dreigt de ondernemingen te verlammen.

De Denkgroep in de Warande wijst erop dat hogere belastingen vooral de Vlaamse economie treffen. Vandaag komt van elke 100 frank personenbelasting ongeveer 62 frank uit Vlaanderen. Vlaanderen is goed voor 65 % van de sociale bijdragen. Van het totaal geïnde bedrag aan vennootschapsbelastingen (167,4 miljard in 1994), wordt maar liefst 49 % in Vlaanderen geïnd. De Belgische ondernemingen met hoofdzetel in Brussel - waarvan de exploitatie zich hoofdzakelijk in Vlaanderen afspeelt - zijn goed voor een aandeel van 36 %. Waalse bedrijven dragen 25,8 miljard vennootschapsbelastingen (15 %) af.

Bij de besprekingen omtrent de aanpassing van de BTW-aanslagvoet voor de snijbloemen, werd daaraan officieel een accijnsverlaging voor water gekoppeld. Dit laatste was noodzakelijk om een "communautair evenwicht" in stand te brengen. Een BTW-verlaging voor snijbloemen zou immers vooral ten goede komen aan de Vlaamse sierteelthouders.

Door deze koppeling erkent de federale regering impliciet dat fiscale dossiers communautair niet neutraal zijn. Daarom stelt de Denkgroep in de Warande voor om elke aanpassing van de belastingtarieven te toetsen op haar financiële gevolgen voor elk gewest afzonderlijk. Dit zal alvast meer transparantie teweegbrengen in de tot nog toe weinig bekende fiscale transfers.

De Denkgroep toetste zelf al een aantal voorgestelde maatregelen op de gevolgen voor de Vlaamse economie.

BELASTING OP HET EIGEN VERMOGEN VAN ONDERNEMINGEN.

Het heeft iets cynisch dat dezelfde minister die het debat over het gebrek aan risicokapitaal (dus de versterking van het eigen vermogen) wil stimuleren, een fiscaal voorstel doet om het eigen vermogen van de ondernemingen te belasten.

Belgische ondernemingen zouden door deze belasting gestimuleerd worden hun spaarzaam opgebouwde reserves aan de aandeelhouders uit te keren, wat er op den duur kan toe leiden dat investeringen worden gefinancierd met (dure) kredieten.

Met dit voorstel zou België het al bestaande negatief fiscaal imago alleen nog maar versterken bij potentiële buitenlandse investeerders. Een belasting op het eigen vermogen zou een Europees unicum zijn (uitgezonderd de abonententaks in Luxemburg). Tevens is het de vraag of deze zogezegde minieme aanslagvoet (0,05 % of 10 miljard) de komende jaren dan nog niet zal toenemen, zodat weinigen nog het risico zullen nemen om hier te investeren.

DE ALGEMENE SOCIALE BIJDRAGE.

Een ASB van 2 % zou 80 miljard opbrengen. Zo'n verhoging van de druk zou onaanvaardbaar zijn.

Het is onbegrijpelijk dat de regering, die een Maribel voor exporterende ondernemingen wil totstandbrengen, tegelijkertijd met een aangepaste sociale lastenverhoging zou instemmen.

Voor Vlaanderen zou het slachtoffer worden van zo'n ASB. We schatten dat - mocht het voorstel worden goedgekeurd - de globale bijkomende druk op ondernemingen in Vlaanderen

39,2 miljard frank bedraagt. Met andere woorden : door deze (zogenaamde éénmalige, maar erg ingrijpende) maatregel zou de “regionale belastingvermindering” van de Vlaamse regering (1,5 tot 2 miljard per jaar) volledig teniet gaan.

DE BELASTING OP HET ELECTRONISCH VERKEER.

Het is onvoorstelbaar dat de federale staat een belasting zou heffen op één van de sectoren met de beste vooruitzichten in de toekomst.

Telecommunicatie is trouwens hoofdzakelijk een Vlaamse aangelegenheid, zodat die belasting ook communautair geladen is.

Zo'n maatregel blijft overigens niet beperkt tot de sector van de telecommunicatie.

Telecommunicatie is immers een sector die basistechnologie levert aan alle ondernemingen.

Het is dus in het belang van de gehele economie dat dit plan niet wordt gerealiseerd.

De Denkgroep in de Warande dringt er bij de regering dus op aan om het voorstel om het elektronisch verkeer te belasten zo vlug mogelijk op te bergen. Niet alleen om financieel-economische redenen overigens. Als signaal kan zo'n belasting immers tellen. We durven hopen dat potentiële buitenlandse investeerders nooit zullen vernemen dat er ooit in België een minister van Economie was die zo'n voorstel durfde lanceren.

EEN BELASTING OP HET ONROEREND INKOMEN.

Deze belasting is niet communautair neutraal, zeker wanneer de verrekening van de O.V. niet opnieuw ingevoerd wordt. De belasting op het KI behoort momenteel tot de bevoegdheid van de provincies, de gemeenten en de gewesten. In feite holt het huidig voorstel de financieringswet uit en is het een stap terug op de weg naar meer fiscale autonomie. Om die reden is het te verwerpen.

* * *

De Denkgroep benadrukt dat mocht de federale regering in het verleden evenveel creativiteit aan de dag hebben gelegd inzake saneringen als op fiscaal vlak, zou onze budgettaire toestand er vandaag een stuk gezonder uitzien.

* * *

Zij wil verder benadrukken dat fiscale incentives en niet een belastingverhoging een beleidsprioriteit moet zijn. De Vlaamse regering heeft dit begrepen met haar voorstel van een loonkostverlaging via de vennootschapsbelasting.

Indien de andere gewesten, meer bepaald Wallonië dit voorstel verhinderen, dan zet men daarmee zelf het debat in over een verruimde fiscale autonomie voor de gewesten op de agenda.

Dit zou overigens een goeie zaak zijn. Meer fiscale verantwoordelijkheid zou elk van de gewesten in staat stellen een financieel beleid te voeren dat het dichtst aanleunt bij het economisch profiel.
